

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 023994 19 Кж 5
Бања Лука, 09.10.2019. године

Врховни суд Републике Српске, у Посебном вијећу за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Горане Микеш и др Вељка Икановића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против оптужених М.Г., А.М. и Б.К., због кривичног дјела извршење кривичног дјела у саставу криминалног удружења из члана 366. став 2. Кривичног законика Републике Српске у вези са кривичним дјелом неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. истог закона, одлучујући о жалби браниоца оптуженог М.Г., адвоката С.П. из Б.Л., изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањалуци, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 023994 19 Кв 6-п од 02.10.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 09.10.2019. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована жалба браниоца оптуженог М.Г., изјављена против рјешења Окружног суда у Бањалуци, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 023994 19 Кв 6-п од 02.10.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бањалуци, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 023994 19 Кв 6-п од 02.10.2019. године, у поступку контроле оправданости притвора, у складу са одредбом члана 202. став 1. и 2. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), утврђено је да нису престали разлози за притвор против оптужених М.Г., А.М. и Б.К., који се потврђеном оптужницом Републичког јавног тужилаштва Бањалука-Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број Т 12 1 КТО 0000860 19 од 30.5.2019. године, терете за кривично дјело извршење кривичног дјела у саставу криминалног удружења из члана 366. став 2. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) у вези са кривичним дјелом неовлашћена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. истог закона.

Притвор је продужен из разлога прописаних у одредби члана 197. став 1. тачке в) и г) ЗКП РС, а у односу на оптуженог М.Г. и из члана 197. став 1. тачка а) истог закона.

Против наведеног рјешења, жалбу је, благовремено, изјавио бранилац оптуженог М.Г., адвокат С.П. из Б.Л., са приједлогом да се побијано рјешење преиначи, тако што ће се према оптуженом М.Г. продужити притвор само из притворског разлога прописаног одредбом члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС. У жалби нису наведени жалбени основи, али се, аргументима из жалбе, оспорава правилност и ваљаност образложења побијаног рјешења и закључак о постојању посебних притворских разлога из одредбе члана 197. став 1. тачке в) и г) ЗКП РС.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Аргументима из жалбе се не може оспорити правилност и ваљаност разлога датих у побијаном рјешењу за сваки од успостављених притворских разлога из одредбе члана 197. став 1. тачке в) и г) ЗКП РС.

Наиме, правилно је првостепени суд утврдио и дао ваљано образложење у побијаном рјешењу, да постоји посебан притворски разлог прописан чланом 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Ово из разлога што је оптужени М.Г., према изводу из казнене евиденције, више пута осуђиван за кривична дјела тешка крађа, фалсификовање исправе, шумска крађа, као и за илегални прелазак државне границе, те да је исти показао посебну упорност за извршење кривичног дјела за које се терети потврђеном оптужницом, јер је из РЦГ у РС/БиХ, поново прешао илегално, ван граничног прелаза, те да је, након извршења дјела, показао спремност да са возилом у којем се налазила опојна дрога, покуша побјећи.

Све наведено потврђује да се ради се о лицу које је раније осуђивано за различита кривична дјела, па ове чињенице доведене у везу са начином организације и транспорта опојне дроге, за које се терети потврђеном оптужницом, заједно са оптуженима А.М. и Б.К., а садржане у диспозитиву те оптужнице, и по оцјени овог суда представљају нарочите околности које оправдавају бојазан од понављања дјела и тиме притворског разлога из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Надаље, за постојање посебног притворског разлога из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, дати су детаљни и ваљани разлози у побијаном рјешењу, које у цијелости прихвата овај суд. Ради о великој количини опојне дроге (240,2 килограма марихуане), а информисање медија и јавности о дјелу је вијест, која се проширена на шири регион, тако да наведене околности са аспекта стварне пријетње нарушавања јавног реда и времена релевантног за доношење побијаног рјешења, указују на нужност даље примјене мјере притвора по наведеном притворском разлогу из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, како се то детаљно образлаже у побијаном рјешењу.

Дакле, у вријеме доношења побијаног рјешења, а у фази контроле оправданости притвора, по истеку два мјесеца од доношења посљедњег рјешења о притвору, у складу са чланом 202. став 1. ЗКП РС, нису се измјениле околности које су постојале у вријеме доношења претходног рјешења о притвору и које оправдавају даљу примјену мјере притвора.

Надаље, са аспекта правилности и законитости побијаног рјешења, у овој фази контроле оправданости притвора, у образложењу жалбе се не указује на неке нове чињенице и околности, којима се доводи у сумњу правилност чињеничних утврђења из побијаног рјешења, на којима је заснован закључак о даљој потреби примјене мјере притвора.

Из наведених разлога, а на основу одредбе члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић